

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto:	10-05-2010	Sig. znak: 0319
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Šifra zadeve: 090-78/2009/29		

I U 1613/2009-32

S O D B A
V I M E N U L J U D S T V A
I N
S K L E P

Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom višjega sodnika mag. Damjana Gantarja, ob sodelovanju višjih sodnic svetnic Alenke Belič in mag. Darinke Dekleva Marguč kot članic senata ter sodne strojepiske Petre Zidar kot zapisnikarice, v upravnem sporu tožeče stranke Elektroservisi d.d., Dobrava 6, Trzin, ki jo zastopa direktor Ivan Hozjan, njega Breda Razdevšek, odvetnica v Ljubljani, proti toženi stranki Informacijski pooblaščenec, Ljubljana, zaradi dostopa do informacij javnega značaja, o tožbi tožeče stranke proti odločbi tožene stranke št. 090-78/2009/14 z dne 2. 9. 2008, na nejavni seji dne 28. 4. 2010

o d l o č i l o:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Prizadeta stranka ELSA d.o.o. Gornja Radgona sama nosi svoje stroške.**

O b r a z l o ž i t e v

Tožena stranka je z izpodbijano odločbo ugodila pritožbi prosilca ELSA Gornja Radgona d.o.o. zoper odločbo Elektro Slovenija d.o.o., Hajdrihova 2, Ljubljana, kot organa in odločila, da je dolžan organ prosilcu posredovati fotokopije dokumentov, ki jih v izreku svoje odločbe navaja. V svoji obrazložitvi navaja, da je Elektro-Slovenija d.o.o. kot organ delno zavrnil prošnjo prosilca in pri tem navedel dokumente, do katerih je vpogled prosilcu zavrnil. Pri tem ni navedel svojih razlogov, tožena stranka pa je na podlagi 1. in 2. odstavka 251. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99 in nadaljnji, v nadaljevanju ZUP) postopek dopolnila in odpravila pomanjkljivosti in sama rešila zadevo. Ugotovila pa je tudi, da je bila družba Elektroservisi d.d. pozvana v postopek in ji je bilo omogočeno sodelovanje tako, da je zavarovala lahko svoje pravice in pravne koristi kot stranski udeleženec. Svojo odločitev je tožena stranka oprla na določila Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 in nadaljnji, v nadaljevanju ZDIJZ). V zvezi z opredelitvijo informacije javnega značaja po 4. členu ZDIJZ ugotavlja, da vsi dokumenti, ki jih je prosilec zahteval, spadajo v delovno področje organa, ker se nanašajo na javno naročilo, ki ga je organ izvajal po Zakonu o javnih naročilih (ZJN-2), poleg tega pa organ opravlja obvezno gospodarsko javno službo in je javno podjetje, zato je pravna oseba javnega prava. V

skladu s 1. členom ZDIJZ je organ zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja. Stranski udeleženec v postopku se je skliceval na obstoj poslovne skrivnosti. ZJN-2 določa javnost določenih dokumentov, prav tako ni mogoče določiti kot poslovno skrivnost tistih podatkov iz izbrane ponudbe, ki odražajo izpolnjevanje pogojev. V postopku dostopa do informacij javnega značaja morajo biti prosto dostopni vsi tisti podatki, ki predstavljajo ne le merila, temveč tudi pogoje. Ob ugovoru stranskega udeleženca o obstoju poslovne skrivnosti, je tožena stranka presojala ali so izpolnjene zahteve, ki jih določa Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 in nadaljnji, v nadaljevanju ZGD-1) za poslovno skrivnost po subjektivnem kriteriju. Na podlagi 1. odstavka 39. člena ZGD-1 je namreč poslovna skrivnost podatek, ki ga kot poslovno skrivnost določi družba s pisnim sklepom. Predvsem je subjektivna odločitev družbe, da hoče zavarovati določen podatek kot poslovno skrivnost in zato s svojim aktom in s svojo voljo označi podatek kot zaupen, zato mora biti podana izrecna odredba o tem, kateri podatki se štejejo za poslovno skrivnost. Ta odredba pa je lahko dana v splošnem aktu, lahko pa tudi posamično. Stranski udeleženec je priložil pooblastilo za zastopanje družbe pri vpogledu v ponudbeno dokumentacijo in je bilo taksativno navedeno, v katere dokumente ne dovoli vpogleda. Listina je datirana z dne 19. 5. 2009, to pa je potem, ko je stranski udeleženec kot ponudnik oddal ponudbo na javnem razpisu. Poudarja, da mora biti odredba po 1. odstavku 39. člena ZGD-1 pisna in ne more veljati za nazaj. V konkretnem primeru pa je imel stranski udeleženec v času oddaje ponudbe na javni razpis sprejeta le pravila, ki dokumentacije, ki je bila priložena ponudbi, niso določale kot poslovno skrivnost. Z izredno širokim naštevanjem dokumentov oziroma podatkov, ki naj bi bili poslovna skrivnost v pravih stranskega udeleženca pa ni zagotovljena določnost, ki se zahteva po 1. odstavku 39. člena ZGD-1. Tožena stranka zaključuje, da niso zato izpolnjeni vsi pogoji, ki jih zahteva ZGD-1 za določitev poslovne skrivnosti po subjektivnem kriteriju.

Tožena stranka pa je upoštevala tudi 3. odstavek 39. člena ZGD-1 in pri vsakem dokumentu posebej presojala, ali bi bilo potrebno podatke varovati kot poslovno skrivnost po objektivnem kriteriju. Glede potrdila o referencah ponudnika zaključuje, da so reference v delu, v katerem je potrebno ugotoviti samo dejstvo obstoja referenc, javne, prav tako pa v delu, v katerem naštevajo poslovne partnerje ponudnika, ki so javna podjetja. Zaradi tega je odločila, da ima prosilec dostop do zahtevanih dokumentov v celoti. Tudi glede potrdila o referencah odgovornega vodje del, je zaključila, da dokazilo o izpolnjevanju pogojev za sodelovanje v postopku javnega naročila vsebujejo zato le podatke, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev. Dokument vsebuje ime in priimek odgovornega vodje del, njegovo izobrazbo in projekte, pri katerih je sodeloval, vse to pa so zahteve, ki jih je ponudnik moral izpolniti, da je izpolnil pogoje javnega razpisa. Tudi glede poimenskega seznama ljudi navaja, da gre za podatke, ki so določeni kot pogoj v postopku oddaje javnega naročila. Naročnik je namreč kot pogoj določil tudi predložitev poimenskega seznama ljudi, ki bodo delali na objektu, njihovo kvalifikacijo in njihovo zadolžitev, prav tako pa, da morajo biti predložena dokazila, da imajo izkušnje, ki se zahtevajo. Pri tem je tožena stranka odločila, da je potrebno osebne podatke, ki zajemajo rojstne podatke delavcev, prekriti, ker gre za varovane osebne podatke. Glede terminskega plana pa meni, da iz njega izhaja strategija dela in poslovni proces ponudnika, ki so nastali iz njegove delovne prakse in konkurenčna podjetja bi z razkritjem dokumenta, iz katerega izhaja terminski plan, lahko prišla do podatkov o izboljšavah, ki jih je tožnik vložil v tehnološke procese, zato meni, da so izpolnjeni pogoji za poslovno skrivnost po 2. odstavku 39. člena ZGD-1. Glede ponudbenega predračuna oziroma specifikacije cene navaja, da obrazec Specifikacija pogodbene cene ne vsebuje podatkov, ki bi jih lahko opredelili kot poslovno skrivnost. Enako velja za mnenje revizorja. Nasprotno pa za seznam mehanizacije navaja razloge, zakaj meni, da izpolnjujejo pogoje, ki jih za obstoj poslovne skrivnosti zahteva 2. odstavek 39. člena ZGD-1. V zvezi s 15. členom pogodbe, tako sklenjene kot priložene k ponudbi, pa navaja, da ne vsebuje nobenega podatka, ki bi škodil konkurenčnemu položaju stranskega udeleženca, zato ne more biti varovan kot poslovna skrivnost.

Tožnik v tožbi navaja, da se je v postopku pri toženi stranki vključil kot stranski udeleženec v postopku. Navaja, da ne dovoli, da se vpogleda ali posreduje fotokopije glede potrdila o referencah odgovornega vodje del. Pri tem navaja, da mora varovati osebne podatke svojih zaposlenih delavcev in da že ime in priimek v povezavi s tožnikom pomeni, da je oseba določljiva in jo je mogoče identificirati in to predstavlja izjemo po 3. točki 1. odstavka, prav tako pa je potrebno upoštevati 1. točko 1. odstavka 6. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 86/04 in nadaljnji, v nadaljevanju ZVOP-1). Navaja, da ime in priimek osebe, ki je zaposlena pri tožniku in s tem, da je podana tudi funkcija oziroma izobrazba te osebe predstavlja osebni podatek. V zvezi z ZJN-2 pa navaja, da zgolj ločen podatek v javnem naročilu ne predstavlja poslovne skrivnosti po ZGD-1. Prav tako se protivi, da so vsi podatki, ki so pogoj v konkretni razpisni dokumentaciji, javno dostopni že zaradi vlaganja morebitnih pravnih sredstev v postopku oddaje javnega naročanja. Poudarja, da vsak pogoj ne more pomeniti javnosti podatka, ker je potrebno vsako listino presojati posebej. Pri tem izpostavlja, da tudi ime in priimek odgovornega vodje del, njegova izobrazba in projekti, pri katerih je sodeloval, so podatki, ki pomenijo identifikacijo določene osebe in da prosilec do teh podatkov ni upravičen. V tožbi tudi vztraja, da je ponudbeni predračun – specifikacija cene poslovna skrivnost in bi razkritje obrazca specifikacija pogodbene cene, priloga 1, pomenilo in prineslo prosilcu podatke, s katerimi bi si lahko na trgu ustvaril konkurenčno prednost. Ponudbeni predračun namreč vsebuje postavke specifikacija pogodbene cene, iz katere je razvidna struktura cene za demontažna dela, gradbena dela in elektromontažna dela. Opozarja, da gre za strukturo cene, ki kaže na izkušnje, na opremo, kadrovske usposobljenosti, organiziranost del ali postopka izvedbe. Prosilec pa je bil seznanjen s končno ceno na samem javnem odpiranju ponudb. Predlaga, da se odločba tožene stranke odpravi in da se pritožba prosilca zavrne, podrejeno pa, da se odločba tožene stranke odpravi in se ji zadeva vrne v ponovno odločanje. Hkrati uveljavlja stroške postopka.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo ne oporeka, da je tožnik dolžan varovati osebne podatke svojih zaposlenih, vendar opozarja na 1. alinejo 3. odstavka 6. člena ZDIJZ, pri tem pa tudi na 21. točko 1. odstavka 2. člena Zakona o javnem naročanju na vodnem, energetskem, transportnem področju in področju poštnih storitev (Uradni list RS, št. 128/06 in nadaljnji, v nadaljevanju ZJNVETPS). Pri tem opozarja na določilo objave javnega naročila, kjer je naročnik med pogoji za sodelovanje pri tem naročilu navedel, da mora ponudnik v ponudbi med drugim navesti tudi podatke za dejanskega odgovornega vodjo del in dejanskega vodjo delovne skupine, ki bosta imenovana za izvedbo predmetnih del. Odgovorni vodja del mora izpolnjevati pogoje, ki so določeni v ZGO-1 in imeti izkušnje pri vodenju najmanj treh DV 110 kV in višjega napetostnega nivoja, katerih dolžina DV znaša najmanj 10 km, delo je moral izvajati v območju EU. To pa pomeni, da je za preverjanje izpolnjevanja pogojev, ki jih je naročnik za predmetno naročilo predpisal, nujno potrebno, da se dovoli razkriti osebne podatke odgovornega vodje del, to je njegovo ime in priimek, izobrazbo ter projekte, pri katerih je sodeloval. Meni, da gre za informacije javnega značaja, ki so neposredno povezane s porabo javnih sredstev, saj so dokaz za izpolnjevanje pogojev, ki jih je naročnik določil v razpisni dokumentaciji. V kolikor tožnik ne bi izpolnjeval pogojev iz razpisne dokumentacije, bi bila njegova ponudba neprimerna in ne bi mogla biti podlaga za sklenitev pogodbe. To pa pomeni, da ima javnost nesporni interes izvedeti in preveriti, ali je tožnik izpolnil vse pogoje iz razpisne dokumentacije in ali je bilo naročilo oddano v skladu z ZJNVETPS. To pa ne bi bilo mogoče, kolikor ne bi bil mogoč dostop do dokumentov, ki izkazujejo izpolnjevanje pogojev. Nadalje navaja, da enako velja za dokument Poimenski seznam ljudi. Ponudnik je namreč določil v razpisni dokumentaciji kot pogoj, da se priloži poimenski seznam ljudi, ki bodo delali na objektu, njihova kvalifikacija in zadolžitev. Prav tako je bilo potrebno predložiti dokazilo, da imajo izkušnje na rekonstrukciji vsaj enega DV 110 kV in višjega napetostnega nivoja. V skladu z načelom sorazmernosti obdelave osebnih podatkov je tožena stranka odločila, da se ti podatki prekrijejo, ostali podatki pa dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz razpisne dokumentacije in so prosto dostopni. V zvezi s predračunom – specifikacija cene pa navaja, da gre za prednatisnjen obrazec, ki so ga

morali potencialni ponudniki le izpolniti s številčnimi podatki. V konkretnem javnem naročilu je naročnik določil najnižjo ceno kot edino merilo. To pa pomeni, da je naročnik le na podlagi tega merila sprejel odločitev, s katerim ponudnikom, ki izpolnjuje vse pogoje iz razpisne dokumentacije, bo sklenil pogodbo. Poudarja, da je tožnik predložil neustrezno dokazilo o izpolnjevanju subjektivnega pogoja 1. odstavku 39. člena ZGD-1 in tudi, da niso izpolnjeni pogoji za objektivni kriterij iz 2. odstavka 39. člena ZGD-1. Navaja, da iz cen za posamezno storitev ne izhajajo računске osnove za njihov izračun, kot to zatrjuje tožnik. Cena za posamezno storitev namreč dejansko predstavlja skupno vrednost posamezne enote storitve, ki jo bo tožnik opravil za naročnika. Ta cena pa ne predstavlja strukture oziroma analize cen, saj iz nje niso razvidni nobeni podatki, ki bi predstavljali konkurenčno prednost tožnika kot izvajalca in ki bi kazali na izkušnje, opremo, kadrovske sposobnosti, inovativnost projekta ali postopke izvedbe projekta tožnika. Poudarja, da cena za posamezno storitev v tem dokumentu ni razdelana oziroma analizirana po posameznih vrednostih. Tožena stranka predlaga, da se tožba kot neutemeljena zavrne.

Stranka z interesom ELSA Gornja Radgona d.o.o. v odgovoru na tožbo navaja, da je tožnik šele v postopku vpogleda v ponudbeno dokumentacijo navedel, da se ji ne omogoči vpogleda v določene podatke in listine. Poudarja, da naknadna opredelitev določenih delov ponudbe za poslovno skrivnost ni dopustna, ker se s tem izniči kontrolna funkcija nad delom nosilca javne službe. Opozarja na 82. člen ZJNVETPS, ki ne dopušča dopolnjevanja dokumentacije z izjemo odprave formalnih napak, to pa ne pomeni označevanje delov dokumentacije za poslovno skrivnost. Poudarja, da je zahtevala vpogled v obsegu, ki je potreben za nadzor javnosti nad ravnanjem z javnimi sredstvi in v tem obsegu je tožena stranka dovolila vpogled. Smiselno predlaga, da se tožba zavrne, uveljavlja povrnitev stroškov postopka.

Tožba ni utemeljena.

Med strankama ni sporno, da je Elektro-Slovenija d.o.o. na podlagi javnega naročila izbral tožnika, prosilec oziroma v upravnem sporu stranka z interesom pa je vložila zahtevo za dostop do informacij javnega značaja. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka odločila, da mora tožnik posredovati določene dokumente. V tožbi pa se tožnik protivi posredovati samo potrdilo o referencah odgovornega vodja del, poimenski seznam ljudi in obrazec Specifikacija pogodbene cene.

Med strankama ni sporno, da je Elektro-Slovenija d.o.o. objavila javno naročilo, ki je bilo objavljeno v skladu z določili ZJNETPS. Na podlagi 14. člena tega zakona mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku, sami postopki pa so javni. Tožena stranka je med drugim ugotovila, da je bilo potrebno v javnem naročilu med drugim navesti tudi podatke za dejanskega odgovornega vodjo del, ki mora tudi izpolnjevati določene pogoje. Prav tako je bilo med pogoji za sodelovanje pri javnem naročilu navedeno tudi glede poimenskega seznama ljudi, kjer je bilo potrebno navesti tudi njihovo kvalifikacijo in zadolžitve, prav tako pa predloženo tudi dokazilo, da imajo izkušnje na rekonstrukciji del, ki so zajeta v javnem naročilu in višjega napetostnega nivoja. Tožnik pa v tožbi ne izpodbija ugotovitev tožene stranke, da je pri konkretnem javnem naročilu šlo za porabo javnih sredstev, zato je potrebno v zvezi z obema dokumentoma predvsem šteti, da gre za dostop do informacije javnega značaja na podlagi 1. alineje 3. odstavka 6. člena ZDIJZ in da se zaradi tega ne more upoštevati izjeme po 1. in 2. odstavku 6. člena ZDIJZ.

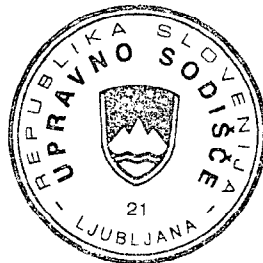
Tudi za obrazec Specifikacija pogodbene cene velja enako. Pri tem pa tožnik tudi ne izpodbija, da gre za obrazec, ki je bil vnaprej pripravljen in ki so ga morali ponudniki izpolniti s številčnimi podatki. Tožnik tudi ne izpodbija zaključka tožene stranke, da je bilo v javnem naročilu navedeno, da je najnižja cena edino merilo za sklenitev pogodbe s ponudnikom, ki izpolnjuje vse pogoje iz razpisne dokumentacije. Tožnik se tudi ne protivi stališču tožene stranke, da takšen prikaz cene ne

razkriva ločene cene različnih storitev in tudi ne strukturo cene. Sodišče lahko sledi stališču tožene stranke, da končna ponudbena cena ne more predstavljati poslovne skrivnosti po 39. členu ZGD-1. Pač pa je potrebno upoštevati določila ZJNETPS in dejstvo, da gre za porabo javnih sredstev, torej 1. alineo 3. odstavka 6. člena ZDIJZ, zato je potrebno tudi ta dokument šteti kot informacijo javnega značaja. Po presoji sodišča se je tožena stranka zelo izčrpno in natančno opredelila do posameznih dokumentov, za katere je utemeljeno štela, da predstavljajo informacijo javnega značaja. Tožnik pa s tožbenimi navedbami niti ne zanika, da gre pri konkretnem javnem naročilu za porabo javnih sredstev, na podlagi 14. člena ZJNETPS pa to pomeni, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku in da so postopki naročanja po tem zakonu javni. Vse to pa pomeni, da je tožena stranka na podlagi določil ZDIJZ pravilno odločila.

Sodišče je tožbo zavrnilo na podlagi 1. odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, v nadaljevanju ZUS-1). Zavrnitev tožbe pomeni, da tožnik trpi sam svoje stroške postopka, enako tudi stranski udeleženec na podlagi 4. odstavka 25. člena ZUS-1.

PRAVNI POUK: Zoper sodbo ni pritožbe (1. odstavek 73. člena ZUS-1).

V Ljubljani, dne 28. 4. 2010

**Predsednik senata:
mag. Damjan Gantar, l.r.**

Ta prepis je ~~seglačen z avtomatikom~~
Podpis pristojne sodne osebe: